

תת"ע 5248/01/16 - מונדר ח'ורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5248-01-16 מדינת ישראל נ' ח'ורי מונדר
תיק חיצוני: 90505113309

מספר בקשה: 2

בפני מבקש נגד משיבה
כבוד השופטת רונה פרסון
מונדר ח'ורי
מדינת ישראל
החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.2.16 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 950 ₪.
3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדין. טען כי בשנת 2011 עבר דירה מרחוב אלנבי בחיפה לרחוב הציונות 36 והמציא חוזה שכירות. טען כי באותו הזמן הוא ואשתו פנו לדואר ונרשמו לשירות "עקבו אחרי" על מנת שהדואר יועבר לכתובתם החדשה. טען כי הדואר לא העביר את המכתבים לכתובתו החדשה והמשיך לשלוח אותם לכתובתו הישנה. טען כי נודע לו אודות גזר הדין רק כאשר פנה למשרד הרישוי על מנת לחדש רישונו וכי לא קיבל לידי את גזר הדין. טען כי הוא עובד כנהג מונית וכי בשנים 2014-2015 עבד כשכיר במונית של אחר. טען כי הרכב אשר צולם מבצע את העבירה לא שייך לו וכי הוא מעולם לא חתם על תצהיר ולא ביקש שהדו"ח יוסב על שמו. טען כי מדובר בתיק מסוג מצלמת א'3 וכי כיום דו"חות מסוג זה מתוקנים ללא ניקוד. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו נזק בלתי הפיך שכן כל פרנסתו תלויה ברישונו.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש ברחוב אלנבי 171 וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

המבקש טען כי עבר דירה בשנת 2011 והמציא חוזה שכירות משנת 2013, אך לא הציג אסמכתא לכך שעידכן את כתובתו במשרד הפנים כנדרש. האחריות לעדכן את הכתובת במשרד הפנים מוטלת על המבקש, במיוחד נוכח טענתו שלמרות שנרשם לשירות "עקוב אחרי" הדואר לא הגיע למענו החדש ואף שעבר דירה כבר לפני מספר שנים. משלא עדכן המבקש את כתובתו, אין לו להלין אלא על עצמו.

8. מעבר לכך, המבקש לא הביא אסמכתאות לטענתו כי לא הוא נהג ברכב במועד ביצוע העבירה ואף לא צירף תצהיר מטעם הנהג בפועל. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תש"פ, 13 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.